

תח"מ

1. הצמח: יהושע זמן המנדט הבריטי, ראשית שנת ה' 30
 (ראה עמ' 25, מחממה של הסוויק" = I WW)
 מנטקה הביצ באייה 3 (מיז'לאורי I WW)

2. הניגונים

מנטקה בפסוקוני = סומת כוסית (קצ) גממ"מ - למ ססופי
 גיש זלג בניו

פחוש פכאונס — — — — —
 אצמ כפול ומכפול [וצ]

בנו פקדנה ל נחשת [דז, וז]
 חולניות — — — — —
 קצמ = מיצת הבין — — — — —

קצמ = מיצת הבין — — — — —
 סנגור = מיצת הרממ

תיאור: אסל סחיות ונגזים — — — — —
 תאור פיזי; למות

ניאה באיכו, מהלך — — — — —
 ניא ברוחבו - ריכך
 אינאקטואל - בין קיאלט — — — — —
 גממ עממית [55, 48] סגול כנסה

איכה עכרית — — — — —
 אינו שלט בספה

סובל מן האים - — — — —
 כל העולם בולו כבאי בולו או [וצ]

למי נשים, "עכמה מעורבת ל" — — — — —
 תניקות"
 כיוון זלג שיעור [וצ]

עקבות - שממה

ככונות רחוקים, גיוג'ביים [וצ-2]

עצמו זאג' קוזאי היה קסנה בתהלך פנימ"מ איזטאולוי
 [3-25] ערב אבנז
 עצוב

צג'ק דולני

3. המצע ביניהם בסוף 4 - משמרת השר
 מילוח השי מצניית יזנות, שממה, בצורת (drought)

③ היה קבוע בני"ם

(4) מנה סביל בצדו שיתמים בעיל

בשאלה ההמשנה אויב מיזל איך בזייא היסוד ה' ממשקה, איך בזייא

- מה היא גלגלתו ה' משקה? מיזל בשאלה, כדס

- דמיון פונקציונל כשונה - ה' - שייך בצדו שמשקה אצד מסתכל

ה' יו ממשקה - ממשקה

(48) שאלתי במנה: וכמה (שם) יש לך = סדננות ← בשאלה הבאה

(49) יש לך חזק-ה' מן מן עמט נה' אלו = שני באיורה

(50) מה בין אלו = שאלה > מהו = דמיונות ← בשל בצדך =

המשנה; דמיון מספר לו בזייא, במחילה בני"ם נוספת

ממילא למשה ה' עמט ואלו ה' דמיון (כס - וס)

(51) שאלתי ה' אלו איזה

(52) מה זה אלו שאלתי - שאלתי היא שאלתי אלו איך אשליח

אלו רבה משקה אשליח או ה' ה' מן כחם אל אשליח

- דמיון מליכסא - מן מיכר חלום

- דק עם ה' כחם, אשליח ה' משקה בצדו שמשקה

למנה עקוד בתוך עמט

(53) דמיון אויב אלו: קניא לו אצון, שמש בתאלי (= דמיון?)

ה' אלו מן מן אשליח ממשקה ה' משקה

- סוס ה' אשליח ממשקה, שיהא דמיון ה' ה' אשליח

- מן אשליח, מנה, מן כסם חזרה למצבו ה' אשליח

שלוש זוויות

יעקב בהט: מסים את מסלו את הסיפור בק: כן הילורה זו של ה-55,
 ניתנה מציאותה של סיירה א אוקרה וא חוספה, א נגייה ^{speech} וא
 נע' מות' ^{melodics} ...

- mimetic fallacy, אראור במחנה אמנותית תמונה איתית
- אמיתות של דבר, אין שום העבקים ~~ת~~ טלו גם בקטר אמנצ'ו ור"ע
- אמיתות של דבר, אין שום העבקים אראור בס' בור הבה תיאור
 ה-אליסטי, משום שאין ^{בו} יסוז הוא 'אג' אג' 3
- לא עיניב הדמויות, לא הסגלן ולא תיאור הניח אג' 3 ופאריה
- בו נקדיק את כל יסוז בכני ע'מיו

① תיאור העיניב

- מה מאכין את הוירה האמנותית שלנו?
- אין שום סימן לכיב בן העצבים (אסיזימ/מתנגדים; עשימ/אנימ וכו)
- כל ישנא חברים כן ואפילו ציפקין המשכל קיים יך כפי חמשק
 את האזיקים באמנותם.

- הפסל החקות': צמות העביר ו יצחק-שמחה (11)

- הכל מתפרש ע"י כוח-הדבורי: כגמס, כלפול, בדיתה
- מבקרים הורה של הסני ומתנגדים וליו אלי יצי הביקור
- כוח הביבוי הוא כשיון יבוצי אמית', אך הביבוי ^{צוית} מענין את
 ה-55 היבב יתי משני תוכן הביבוי
- כל עינה היתה מצמצ של עבידים אשו ניהל את העסקים ית'צל
 את האנשים - אש' הקתל, המכס, גבנה קדיש א
- אין שום דבר אכך בסיפורנו

שלוחות גנוזה (2)

היה הוא הנצח בייז של דקלים ובוא ממזגי כחומר פון קולטיות.
- כל התאור כאן נובד מקורות ספרותיים ולא מן המציאות -
מיסודי חלם ומסודי שלום-חלום.

② סמלון : זמני המספר מיהו?

- בדיק של הוא הוא שגדו, הוא שבעוה אפסיה של דברי ומעשיו אלה.
- אינה מן סמלון יש חו?
- נקרא מני הספרים הראשונים: (8-9)
- הקבלות יבוא, אכזבים, אכזות; מתיק עם השנים הכפול
- כמו הניצחון שקיבלי אתמול!
- סמלון עממי מאכזות.

③ התגית, משקלי זמן מילודים לינצוי יינציל (9)

- מסורת ספרותי גיוסל פול עם מנצ'ל
- התגית כאמצעי סאליי-לוקור איג הפכה כמשיקלת של החסינים
- כאן ~~התגית~~ סאליי סאליי סאליי היא יכדי יתל
- עוז צונחאות (10)

- כלומר, אין כאן כל נסיון לשמש דבני אמיתי אלא, איכס גיחצ
כל האמצעים בספרותיים האפשריים בעברית לילני ביקשה עממית
קומית. זיבוי מסילון מוביק.

שאלות חנוכה (3)

③ עציב הבמות

התחנות במסלול של אליה

א. הקדמה: אליה וסידורו
ב. גמול

ג. בנק - ז' יצחק - שמחה (10) ↑ החמה; הרשימה; חזיר

3. הכתוב - קל' - המלאכה (12) הריאור, השופר, הדבור ה' צעיר

ד. עם יושבי הקנינות: זכויות הלכות, נשמתו העליונה

ו. ביאת הרב: (סוף עמ 15) תיאור - מה זה מסמל!

ז. אליה ועולם הטבד (17-18) התלבטות, המלבן בין הטבד לבין הכת

(19) החמה

ח. ציפון המשכיל - תגובתו של אליה (21)

ט. ביאת ה' דמצי (22) קוסף לתן בשמש המשתקפת במי הפולית!

צ. ציפון יוצא לתקיעתו של הכומר → אליה שידקה לפניו של משה (10)

ד. התלבטות גיאוג' הרב (24)

כ. בניו של אליה מנצח בסוף. הוא מסמל את העם הייבוי באחיותו ובתמימותו.

ל. בן של הבמות של ה' הם סמלים לרעיונות, ולא נמצא בהם הבמות הס'כואות.

מ. ה' הוא בעיקרו סימני אינטימי, לא הואליטי

נ. ה' אליה והבמות שמעו לו באמצעים לבטא את ימיו.

I הקדמה. בניה מן הבית. השתנות (10)

II התמה - השלך - הקב"ה - מבוכה כלפיו, מיניש את עוליו (11-12)

III התמה - גלגל-המלאכה - השופר - עם יושבי הקינות : מתחילת - זכרונות

ה'לכות ← השתנות בלבד, נעשה לילד (13) ↔ לעומת

זכרונות מכאביהם של ילדות. זוגמאות להיס'רות מצומ'ה.

IV ביאור הרב = זיגמה להיס'רות אמיתית, אך מתורה ומה שכרה ?!

V אין להצני הביתה. פלאי הבלד. התאמת פתח מאיכך פנימי.

ז' הבלד ופירו. התאמת (השתנות אמיתית) (מקבל לעמ' 13)

= פתחיה הבחמאי בסיפור.

VI בית מיקנות - השוליות - העיכות עם המשכיל מעריך אותו באמוניותו
(בניגון לפעמי עם י' וצנן-שמחה)

VII הנס'ון - ביאור ל' דמבל - דופף לזמן השוליות שבה משקפת התמה

כבומי - המשכיל עונה לתקיעת שופרו על הכומרי. אלה מעריך מסמז.

VIII השכ"ה : גמגמו עכביתה, פיגש את הלב אשכ מעקה את כ' בפי.

ע' בשוליות טפרו אותו.